

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Mr. Bean fa Bondisme

La història. Del Tibet a Hong-Kong, fent estada a Londres, avui. L'agent secret de Sa Graciosa Majestat Britànica, Johnny English, és cridat a la MI7 per desllorigar la conxorxa que l'organització criminal Vortex està muntant per assassinar el primer ministre xinès.

La pel·lícula. El comediant anglès Rowan Atkinson (1955) celebrat Eскурçó Negre i Mr. Bean, torna a la càrrega dins la pell de Johnny English, contrafigura paròdica de James Bond, que el 2003 procurava relançar una carrera en caiguda lliure. I la pregunta obligada: per què torna? Elemental, estimat Watson, que (mai no) va dir Sherlock Holmes, *the money is money*. Atkinson produeix un film que li serveix per repetir els gags de sempre, ara amb cara de Duran i Lleida blasfemant contra la immigració a Tribuna Barcelona.

Ho perpetra amb la complicitat del sonso Oliver Parker (Londres, 1960) que igual serveix per als Oscars (Wilde) de *La importància de ser Frank* i *Dorian Gray*, com per imitar el jamesbondià Lewis Gilbert de *Sólo se vive dos veces*. Estricta clon de l'agent 007 amb llicència per a matar, aquest Johnny English 002 amb llicència per avorrir, el film aporta l'al·licient extramorbós de veure l'actriu Gillian Anderson, ex-doctora Scully d'Expedient X, fent posat de creure's el rol de M, el pa-per de cap del servei secret MI6,

que interpretava Bernard Lee uns trenta anys enrere. I que avui broda la shakesperiana Judi Dench. Què més?... Aquest retorn del Johnny English previsible, ultraconservador i megasapastre, s'ha vist, perdó, escoltat en català oriental, gràcies als euros abocats (desbocats) per la Generalitat de Catalunya. I una altra pregunta obligadíssima: qui decideix quina pel·li cal, o no, doblar? Si hi ha un film que no li cal ni una síl·laba, aquest és aquest. Pots tancar les orelles (i els ulls) sense que

Johnny English Return

Director: Oliver Parker.
Intèrprets: Rowan Atkinson,
Gillian Anderson, Dominic
West. Regne Unit, 2011.
101'. JC Alpicat, Lauren

et perdís ni un bri del que s'esdevé a la pantalla.

La imatge. Johnny-Atkinson pintant-se els morros amb el pintallavis.

La frase. "L'arma especial del MI7, és el diàleg", afirma amb no massa convicció, la directora Gillian Anderson. Algú ha escoltat mai que entre govern i oposició hi hagi diàleg?

La recomanació. Fan(atic)s nostàlgics de quan Rowan Atkinson anava per la Divina Comèdia amb il·lusió, que diria Artur Mas.